

## Arrest

nr. 197 444 van 4 januari 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Broustinlaan 88  
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 september 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 november 2017.

Gelet op de beschikking van 29 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.*

*In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 14 augustus 2017. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekend schrijven van 5 september 2017, is ingediend buiten de wettelijke termijn.*

*Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 oktober 2017, voert verzoekende partij aan dat zij de bestreden beslissing pas op 23 augustus 2017 heeft ontvangen, maar dat het haar niet is gelukt om daarvan een bewijs te krijgen van de post.

De Raad wijst erop dat conform artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift moet worden ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing wel degelijk op 14 augustus 2017, en niet op 23 augustus 2017 zoals verzoekende partij op algemene en niet in het minst onderbouwde wijze beweert, op correcte en rechtsgeldige wijze conform artikel 39/57 van de vreemdelingenwet aan verzoekende partij werd verzonden (Administratief dossier, stuk 1 ‘bewijs aangetekende zending beslissing’). Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Ze beweert zeer algemeen dat zij de bestreden beslissing pas op 23 augustus 2017 heeft ontvangen, maar geeft zelf uitdrukkelijk aan hiervan geen bewijs te hebben, aangezien het haar niet gelukt is hiervan een bewijs te krijgen van de post.

*In casu* is de kennisgeving van de bestreden beslissing dus wel degelijk gebeurd op 14 augustus 2017, en niet op 23 augustus 2017 zoals verzoekende partij vergeefs lijkt voor te houden.

Vrijdag 18 augustus 2017 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van 15 dagen, vrijdag 1 september 2017 de vervaldag was. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 5 september 2017, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. Uit niets blijkt en verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

5. Er wordt derhalve geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking d.d. 26 oktober 2017 aangevoerde grond.

Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

Het beroep wordt verworpen.

##### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS